

Öyle bir ağlasam,
Öyle bir ağlasam ki çocuklar
Size hiç gözyaşı kalmasa

Öyle bir aç kalsam,
Öyle bir aç kalsam ki çocuklar
Size hiç açlık kalmasa

Öyle bir ölsem,
Öyle bir ölsem ki çocuklar
Size hiç ölüm kalmasa

Aziz Nesin

İÇİNDEKİLER

BİZ KİMİZ & e-BİLGİ – S.2
BAHÇELİEVLER YUVASI ZİYARETLERİ – S.3
BURSA YUVASI ZİYARETLERİ – S.4
FATİH YUVASI ZİYARETLERİ – S.5
YAKACIK YUVASI ZİYARETLERİ- S.6

KÜÇÜKKUYU YUVASI ZİYARETLERİ – S.7
ÇANAKKALE YUVASI ZİYARETLERİ – S. 8
ÇOCUKLARIMIZDAN – S.9
SON SÖZ – S.10
TESEKKÜRLER – S.11

Benim Yuvam Grubu hakkında; Nedir? Kimdir? Ne yapar? Nasıl yapar? Neden yapar? gibi sorularınız varsa; başlangıç için aşağıdaki linkten sorularınıza cevap bulabilirsiniz:

<http://www.benimyuvam.org/index.php?pid=1>

Benim Yuvam grubu olarak İç Anadolu ve Karadeniz bölgelerinde bulunan Sosyal Hizmetlere bağlı yuva ve yetiştirme yurtlarına yaptığımız ziyaretler esnasında düzenli gönüllü gruplarının eksikliğini yoğun olarak hissettik. Yaptığımız görüşmelerde İstanbul gibi büyük şehirlerin bu konuda şanslı olduğu ancak kırsala gidildikçe kurumların gönüllüler tarafından çokta sahiplenilmediği yetkililerce tarafımıza iletildi. Oysa her ilimizde üniversiteler mevcut. Üniversitelerimizle Sosyal Hizmetler Kurumu arasında yapılacak bir protokol ile her kuruma gönüllü abla ve abiler kazandırmak mümkün. Bu fikir çerçevesinde yaptığımız araştırmalar sonucu Bursa ilinde yaşayan genç arkadaşlarımızla yollarımız kesişti. Yapılan toplantılar sonucu Benim Yuvam Grubu - Bursa Şubesi olarak bu ildeki yuvalarımızda gönüllü çalışmalarımız başlamış oldu. Bu oluşumun zaman içinde tüm illere yayılması en büyük dileğimiz aynı zamanda hedefimizdir. Zonguldak ve Çanakkale illerinde bu yöndeki girişimlerimiz halen devam etmektedir.

<http://www.benimyuvam.org/>

SHÇEK 2010-2014 STRATEJİK PLANI KISA DEĞERLENDİRİLMESİ

-EVLAT EDİNME SÜRECİ HIZLANDIRILACAK
-SHÇEK'İN 2010-2014 STRATEJİK PLANINA GÖRE, KURULUŞLARDA KALAN ÇOCUKLARIN HER YIL YÜZDE 30'UNUN AİLE ORTAMINDA DESTEKLENMESİ AMAÇLANIYOR
-AMACA YÖNELİK HİZMETLER ARASINDA İSE EVLAT EDİNME SÜRECİNİN İYİLEŞTİRİLEREK HIZLANDIRILMASI VE KORUYUCU AİLE YANINDAKİ ÇOCUK SAYISININ HER YIL YÜZDE 15 ARTIRILMASI YER ALIYOR
-SHÇEK, KORUYUCU VE ÖNLEYİCİ HİZMETLERİ ARTIRMAK İÇİN ULUSAL, BÖLGESEL VE İL DÜZEYİNDE "ERKE N UYARI SİSTEMİ" Nİ KURMAYI ÖNGÖRÜYOR

ANKARA (A.A) - 01.07.2009 - Tuba Karahan - Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumunun (SHÇEK) 2010-2014 Stratejik Planı'na göre, yurt ve yuvalarda kalan çocukların her yıl yüzde 30'unun, aile ortamında desteklenmesi amaçlanıyor. SHÇEK, bu amacı gerçekleştirebilmek için evlat edinme sürecini iyileştirerek hızlandırmayı ve koruyucu aile yanındaki çocuk sayısını her yıl yüzde 15 oranında artırmayı planlıyor.

AA muhabirinin edindiği bilgiye göre, SHÇEK, 2010-2014 yılı stratejik planını hazırladı. Planda, kurumun verdiği koruyucu ve önleyici çalışmaları artırmak, yatılı bakım hizmeti alanları toplumsal yaşama kazandırarak aile merkezli yerinde hizmet vermek, gelişmiş ülke standartlarına uygun kurum bakımını sağlamak ve sosyal hizmet alanında yerelleşmeyi göz ardı etmeden rehberlik-danışmanlık ve denetleme rolünü güçlendirmek, kurum ve kuruluşlar arasında koordinasyon kurmak gibi hedefler sıralanıyor.

Örgütlenme sisteminde "sosyal alan yapılanmasına" geçmeyi planlayan SHÇEK, koruyucu ve önleyici hizmetlerle ilgili ulusal, bölgesel ve il düzeyinde "erken uyarı sistemini" kurmayı ve ailenin korunmasına yönelik olarak da her yıl 150 bin aile ya da bireye takip, rehberlik ve eğitim hizmetleri götürmeyi amaçlıyor.

Sosyal hizmet desteği verilen aile ya da birey sayısında artış öngören kurum, plana göre, destek alanlara ek olarak her yıl 175 bin aile ya da bireye, sosyal hizmet desteği verecek. Sokakta çalışan çocuklara yönelik hizmetler yaygınlaştırılacak. Kurum, her yıl bin yaşlıya evde bakım ve gündüzlü hizmetleri götürmeyi, evde bakım hizmeti alan özürü sayısını 2014'e dek 300 bine çıkarmayı da hedefliyor.

Kurum bakımındaki çocukların her yıl ortalama yüzde 30'unun, özürülerin de yüzde 3'ünün kendi ailesi, koruyucu aile ya da evlat edinme hizmeti ile aile yanında desteklenmesini planlayan kurumun, yurt ve yuvalardaki çocukların ebeveynlerinin tamamına her yıl en az bir kez eğitim ve danışmanlık hizmeti ermeyi, evde desteklenen çocukların ailelerine de rehberlik hizmeti sunmayı öngörüyor.

-İSTİSMARA UĞRAMIŞ ÇOCUKLARA ÖZEL KURULUŞ HİZMETİ-

Plana göre, SHÇEK, suça sürüklenen, istismara uğramış veya refakatsiz bulunan çocuklara yönelik ihtisaslaşmış kuruluş hizmetleri oluşturacak. Kurum ayrıca bu çocukların özel sorunlarını dikkate alan uygulama standartlarını da belirleyecek.

Stratejik planda, koşu tipindeki tüm kuruluşların her yıl yüzde 10'unu ev tipine dönüştürmeye de yer veren SHÇEK, bağlı kuruluşlardaki alt yapı eksikliklerini de bu süreç içinde gidermek istiyor.

Özürü evde bakım hizmetlerinde "bakım sigortası" sisteminin kurulmasını planlayan kurum, bakıma muhtaç ruhsal özürü hizmetlerinin de Sağlık Bakanlığı ile ortak bir çalışmayla yürütülmesini öngörüyor.

SHÇEK, ayrıca göç, savaş ve doğal afet gibi durumlarda uygulamaya konulması düşünülen " Sosyal Hizmet Acil Durum Eylem Planı" nı da 2014'e kadar hazırlayacak.

-GENÇLERE, İŞ HAYATINA HAZIRLAYICI SORUMLULUKLAR KAZANDIRILACAK-

Yurt ve yuvalardaki çocukların en az yüzde 50'sinin gönüllü ailesinin olmasını ve bunların takibinin yapılmasını amaçlayan SHÇEK'in gelecek planları arasında, çocuk ve gençlerin kişisel gelişimleri ile öz güvenlerinin artırılması da bulunuyor. Çocuk ve gençleri iş hayatına hazırlayıcı sorumluluklar kazandırmak için çeşitli eğitimler vermek isteyen SHÇEK, 18 yaşını doldurmuş ve kuruluş bakımından ayrılmış tüm çocukların toplumsal hayata geçiş süreçlerini de izleyecek. Kurum, bu çerçevede yurtlardan ayrılan gençlerin en az 5 yıl boyunca uyum sürecini destekleyici çalışmalar yapmayı öngörüyor.

Zararlı alışkanlıkları önleyici özel uygulamalara da stratejik planda yer veren kurum, çocuk ve gençlerin eğitim başarılarını arttırarak, sınavla yerleştirilen okullara girenlerin sayısını bir önceki yıla göre yüzde 10 artırmayı hedefliyor.

Kuruluşlarda kalan gençlere, özürülere ve kadın konukevlerinde kalan kadınlara meslek edindirmek, eğitim ve istihdam alanında söz konusu kişilerin de yer almasını sağlamak amacıyla bu alanda yapılan işbirliklerini yüzde 50 artırmayı amaçlayan SHÇEK, kurum bakımıyla ilgili uluslararası kuruluşlarla işbirliği yapmayı ve her yıl "uluslararası sosyal hizmet alanında yapılmış en az 3 iyi uygulama örneği" ni pilot uygulamaya almayı da planlıyor.

Sosyal hizmet konusunda 3 yılda bir 150 kişi katılımlı "uluslararası bir etkinlik düzenlemek" de SHÇEK'in planları arasında bulunurken, kurum 2014 yılına kadar faaliyetlerini vatandaşlara daha etkin bir şekilde anlatmayı da amaçlıyor.

(TBK-KUD)

01.07.2009 10:54:11

Kaynak: AA

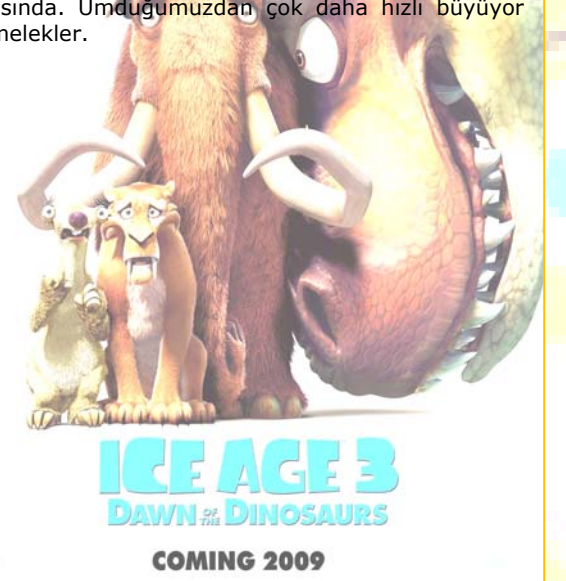
BAHÇELİEVLER YUVASI ZİYARETLERİ

4 Temmuz Cumartesi günü bir kez daha Bahçelievler'deki çocuklarımızın yanındaydık. Eve girdiğimizde hepsi sinema düzeni oluşturmuş, televizyondan çizgi film izliyorlardı. Bizler de hiç ses etmeden yanlarındaki sandalyelerde yerimizi aldık. Filmin kaçırduğumuz kısımlarını onların bıcırcı anlatışlarıyla ve fısırcı fısırcı sohbetlerle öğrendikten sonra kendimizi hayal alemine bıraktık... Sandalyelerden sıkılanlar sonrasında yerlerdeki minderlere uzandı. Canlarımız ile evimizdeymiş gibi yatarak, keyif yaparak parti hayvanlarının çlgınlıklarına gülmeye devam ettik. Öyle huzurlu bir tablo oluşmuştu ki yuvanın içinde; Pazar sabahı çizgi filmlerini izleyen büyük bir aileden farkıydık. Tanıyoruz artık birbirimizi! Biliyoruz ki; Dilara sıkılırsa bir faaliyetten, üstüne gitmemek lazım. Yapboz mu ister televizyon yerine, yapbozunu yaparken yanında oluruz. Polat, sincap çıkartmasını yaptığı orman resmine değil de alına mı yapıştırmak ister, varsın minik sincap Polat'ın alında yer bulsun. Her ziyaretimiz de böyle huzur, böyle aile sıcaklığı dolu olsun!

Yazın en sevdiğimiz yanı ziyaretleri genellikle yuva dışında gerçekleştirmek oluyor. Çocuklarımızla araba yolculuğu yapıp dışarıda birlikte yemek yemek her şeyden öte minik ellerini tutup dolaşmak, o vakitleri bizim için en güzel vakit yapıyor.

18 Temmuz Cumartesi günü de güzel hava fırsatını değerlendirip, dışarı attık kendimizi. Güle oynaya Kadir Has Alışveriş Merkezi'ne vardık. Bir önceki ziyaretten kalan çizgi film seyrimize devam etmek için vizyona yeni giren Buz Devri 3 filmine girdik. Gönüllüler olarak hala alışamadık çocukların bu olgun tavırlarına. Bir çok yetişkinin bile sahip olmadığı sinema izleme adabına, çocuklarımızın sahip olması şaşırtıyor bizi her defasında. Umuğumuzdan çok daha hızlı büyüyor bu melekler.

15 Ağustos Cumartesi. Güneş ışıl ışıl parlarken yine evde oturamadık biz. Yuvanın parkında salıncağın, kaydırağın, tahterevallinin tadını çıkaralım istedik. Yalnız bu defa park sefamızın diğerlerinden bir farkı vardı. Ellerimizde baloncuk yapan oyuncaklarla sallanırken, kaydıraktayken en büyük balonu yapmaya çalıştık. Güneşin yansımalarından üzerlerindeki renkleri inceledik. Bir anda oluşan onlar rca baloncuğu yakalamaya çalıştık. Hatta yerdeki karıncayı köpükler yoluyla uçurabilir miyiz diye keşifler bile yaptık bıdıklarla.

29 Ağustos Cumartesi günkü ziyaretimizin en özel yanı, çocuklarımızla yaklaşık 2 ziyaret süresini birlikte geçirmek oldu. Önce yuvada 30 Ağustos Zafer Bayramı için hazırlanan faaliyetimizi yaptık. Bıdıklarımız, kağıda çizilmiş bayrak şablonlarının içini kırmızı ve beyaz yünlerle doldurup bayrağı tamamlamaya çalıştık. Kimi yılan gibi dolaya dolaya yapıştırdı yünleri, kimi şablonun boyu kadar keserek. En tez canlı çocuklarımız da yine kendilerinin bir yol buldu ve ufak ufak kestikleri yünleri bir çırpıda yapıştırdı kağıda. Zafer Bayramı bayraklarımızı tamamladıktan sonra yollara düşmek için kapıdaki otobüse bindik. Şen şakrak bir yolculuğun ardından Galeria Alışveriş Merkezi sinema salonundaki koltuklarda yerlerimizi aldık. Bu hafta Mavi Fil adlı çizgi filmi izledik sinemada. Dönüş yolunda ise Mavi Fil'in güçlü bir savaşçı olarak nasıl yılmadan direndiğini konuşarak ziyaretimizi tamamladık.

Uzun bir yaz geçti, içeride duramadığımız günler yaşadık hep birlikte. Gezdik, koşturduk, birçok yer gördük, eğlendik, yorulduk uzandık, acıktık piknik yaptık, merak ettik hayvanat bahçesine gittik, iftar için yer ayırttık...

Her anın en dolu ve en keyifli olması için, sorumluluklarımızın, neşemizin seviyesini en güzel ve en iyi şekilde ayarlayıp, birlikte neler yapabileceğimizin farkına vardığımız çok güzel anlarımız ve hatıralarımız oldu bu güzel temmuz ve ağustos ayında. İlk zamanlar kendi aramızda birlikte vakit geçireceğimiz anları hesaplarken, şimdi hep birlikte neler yapabileceğimizi planlar ve düşünür olduk. Bu kısa zaman içerisinde kararlarımızı hep birlikte verip hep beraber uygulamanın ne kadar güzel olduğunu anladık ve şimdi birlikte geçirdiğimiz zamanların kısalığından şikâyet ediyoruz...

Artık her gidiş saatinin adı çok geç, her ayrılış anının adı çok erken oldu...

FATİH YUVASI ZİYARETLERİ

15 gün aradan sonra 18 Temmuz'da yuvamızda, yeniden çocuklarımızla bir arada keyifli bir ziyaret yaşadık. İstanbul'da aşırı sıcak kendini artarak hissettirirken, bizler de yuvamızın bahçesinde, ıhlamur ağacının altında çocuklar ile bir arada olmayı tercih ettik. İzmit-Kefken tatili sonrası yaşadıklarımızı, paylaştıklarımızı, komik anlarımızı en güzel, en komik olarak sıraladık, güldük. Ardından doğum günü pastamızın mumları yandı ve bir yaş daha büyüyen çocuklarımız ile bizlerde büyüdük. El emeği göz nuru kurabiyeler ile ağızımızı tatlandırdık, gönüllü abiler ile oynanan futbol maçı yorgunluğunu yazın vazgeçilmez meyvesi olan soğuk karpuz dilimleri ile attık. İçeriye geçtiğimiz de ise dans konusunda yetenekli olan çocuklarımıza bizlerde katılarak Michael Jackson'ı anmayı unutmadık. Yine yüreğimizde vuslat, aklımızda çocuklar, çabucak geçmesini beklediğimiz 15 gün... Kavuşmak dileğiyle...

Ağustos ayının ilk ziyaret gününde yine çocuklarımız ile birlikteyiz. Bu haftaya Küçükkuyu ziyareti denk geldi ve geride kalan gönüllülerimiz ile hem sıcaklığın rahatlığından kurtulmak hemde keyifli bir şeyler yapmak amacıyla ıhlamur ağacının altında masalarımız kuruldu. Rengârenk oyun hamurlarını eline alan çocuklar ilginç fikirlerini ortaya koyarak oldukça değişik şekiller çıkardılar ortaya. Bu aktiviteyle küçükler daha fazla ilgilenirken, büyük çocuklarımız gönüllü abileriyle kıyasıya bir basket maçına tutuştu. Basket maçı, oyun hamuru derken kısa bir mola ve sohbet sonrasında bu sene başarılı olan ve çitasını yükseltmeyi başaran çocuklarımıza karne hediyelerini verdik. Oyun, basket maçı, karne hediyesi derken saatlerde 17.00'yi gösteriyor... Gitme vakti geldi... Bir sonraki ziyarette buluşmak ve kaldığımız yerden devam etmek üzere sevgilerini kattıkları öpücüklerini alarak, yuvamızdan ayrıldık.

15 Ağustos 2009... Bıraktığımız yerden devam ediyoruz... Bıraktığımız diyoruz ama aslında oradan uzaktayız... Çünkü yetişkin çocuklarımızdan birkaç il dışına birkaç ise şehir içinde çeşitli yetiştirme yurtlarına gönderildi. Gidecek daha birkaç çocuğumuzda daha var... Bir zamanlar oyun arkadaşı olduğumuz, çokça anlar paylaştığımız, aslında büyümelerini istememize rağmen, ayrılık zamanını düşününce içimizin daraldığı an bütün ağırlığıyla kendini hissettiriyor... Küçüklere abilik yapan yetişkinlerimiz artık farklı ilde ve yetiştirme yurtlarında hayatlarına devam edecekler. Bugün bir yanımız eksik ama gidenlerin yerine gelen ve daha gelecek olan yeni çocuklarımız var. Tanıştık, kaynaştık, güzel bir sohbetin ardından bizlerinde çok sevdiği sabun köpüklü baloncukları yuvanın bahçesine uğurladık. Küçüklerle oldukça keyifli bu oyunu oynarken büyükler her zamanki gibi basket maçı yapmak için rakip arayışında. Oyunlar, baloncuklar, sohbet, maç derken bu ay içinde doğan çocuklarımızın doğum günlerini kutlamayı da unutmadık. Hayat bir şekilde devam ediyor, daha düne kadar ziyaretine geldiğimiz bir çocuğumuz büyümüş bizler gibi gönüllü olmak ve yuvadaki arkadaşlarını, küçüklerini ziyaret etmek, onlarla vakit geçirmek istiyor. Bizim için bundan daha büyük bir mutluluk olabilir mi? Hep söylüyoruz ve söylemeye de devam edeceğiz "daha çok çalışmamız gerekiyor, daha çok..."

29 Ağustos 2009... Çocuklarımız bugün çok heyecanlı çünkü Bodrum'a gidiyorlar. Hal böyle olunca kimsenin yuvada faaliyet yapısı yok, sürekli yolculuktan bahsediliyor. Daha önce gitmiş olanlar, Bodrum'daki kampa ilk kez katılacak olanlara bilmiş bilmiş oteli anlatıyor. Kimi yemek için (ki bu kişileri tahmin etmek zor değildir sanıyoruz), kimi havuz için kimi yeni bir yer göreceği için oldukça sabırsız. Anneler bavul hazırlama telaşında, akşam her şey hazır olmalı. Çocuklarımız en sonunda bu heyecanlarını ve enerjilerini ağabeyleriyle futbol oynayarak atma yoluna gidiyor... Bakalım tatil dönüşünde bizi nasıl keyifle dinleyeceğimiz anılar bekliyor...

YAKACIK YUVASI ZİYARETLERİ

11 Temmuz 2009... Yine sıcak, güzel bir yaz günü düştük Yakacak Yuva'nın yollarına. Her zamanki saatimizde yuvanın bahçesinde toplandık biz gönüller. Hal hatır sormamızın ardından bir kızımız evlere dağılırken, birkaç arkadaşımız da sinema salonuna geçti. Çünkü salonda hummalı bir çalışma yapacağız.

Geçtiğimiz ay çocuklarımızın yılsonu gösterisi vardı. Bugün sinema salonunda o muhteşem akşamı tekrar izleyeceğiz, o nedenle düzenleme yapıyoruz. Projektör, ses düzeni, perde diye uğraşırken, bazılarımız güzelce pişmesi gereken mısırları mutfağa götürüyor. El birliği ile mısırların koçanları çıkarıldı ve tencereye atıldı. Mısırlar pişmeye koyulurken, çocuklarımız yine her zaman ki neşe ve enerjileriyle salonu doldurdular. Herkeste önden yer kampa sevdası... Biraz zor da olsa yerleştik ve izlemeye başladık o harikulade gösteriyi. Aynı duyguları, aynı heyecanı tekrar yaşadık hep birlikte. Yine çılgınlar gibi alkışladık, şarkılara eşlik ettik, bol bol kahkaha attık. Seyir zevki bittikten sonra, hep birlikte bahçedeki çardaktayız. Sarı sarı mısırlarımız öyle güzel kaynamış ki, "süt mısır bunlar, süt mısırrrr" diye bağıryorduk yuvanın bahçesinde. Mısırları tek tek tuzlayarak herkese dağıttık ve sohbet eşliğinde afiyetle yedik. Ardından, bahçede çocuklarımızla oyunlar oynadık, koştuk, kovaladık, maç yaptık. Yorgun ama her zaman ki mutlu ve eğlenceli bir ziyareti daha bitirip, çocuklarımızla bir sonraki ziyarette görüşmek üzere vedalaşarak ayrıldık.

Her yıl heyecanla beklenen o gün. Küçük gözdağı vermelerin, kovalamacaların, yedik kıyafetlerin, kovaların, suyun anlam değişikliğine uğradığı o gün. Evet 25 Temmuz 2009 tarihinde Yakacak'ta Su Savaşları gösterime giriyor... Faaliyetin adı önceden belli, o nedenle gözler şimdiden ışıltılı, en rahat kıyafetler giyilmiş, en kolay nereden kaçırım planları çoktan yapılmış. Su tabancalarını herkese birer tanebşeklinde dağıtıyoruz ve bu sefer geçen seneki gibi kovaların ortaya çıkmaması konusunda kararlıyız. Oyunun başında kurallarımızı sayıyoruz, su doldurana, çardakta oturanları ıslatmak yok ve mola dediğimizde herkes savaşı bırakacak. Kurallar konusunda fena şekilde afallamış olsak çocuklarla birlikte sınırlı bir vaziyette bahçenin bütün köşelerini keşfetmek inanılmaz keyifliydi. Yarım saatlik gayet sulu bir koşturmacadan sonra dinlenme zamanı. Hazır çocuklar sakinleşmişken getirdiğimiz bisküvi, çikolata ve gazozları ikram ediyoruz. Hep birlikte afiyetle yiyip enerji depoladıktan sonra işte ikinci yarım saat başlıyor, kaçınnnnnnn... Çocuklarla birlikte olmak güzel ama çocuklarla çocuk olabilmek çok daha güzel...

Yakacak yuvamızın yemyeşil ve kocaman bahçesi bizi de çocuklaştırıyor çoğu zaman. Bu hafta ziyaretimizde çocuklarımız ile minik yarışmalar yapalım dedik. Yoğurt yemeden, çuval ile koşmaya, ip çekmeden, kaşıқта yumurta taşımaya kadar bir sürü yarışma hazırladık. Çocuklarımız kadar gönüllü arkadaşlarımız da heyecanlıydı. Çok çekişmeli geçen yarışmalarda jüri üyeleri oldukça zorlandı. Gönüllü abla ve abilerin hırsları görülemez değeri. Tüm çocuklarımızın birinci seçildiği yarışmaların finalini halat çekme ile yaptık. Bu kısımda ki sonuç hakkında ise hala net bir bilgi elimize ulaşmadı...Çocukların akşam yemeği için eve girdiği saatte, gönüllülerin hala halat çekmeye devam ettiği gelen haberler arasında. Çocuk ile çocuk olan tüm gönüllülerimize teşekkür ediyor, centilmence yarışan tüm çocuklarımızı kutluyoruz.

Yine heyecanlı, neşe dolu bir ziyaret için 23 Ağustos'ta Yakacak Yuvamızın yolunu tuttuk. Biz gönüller önce bahçede toplanıp yapacağımız aktivitenin malzemelerini ayırdık, ardından evlere dağılarak çocuklarımızla biraz hasret giderdik. Yarım saat süren güzel sohbetlerin ardından çocuklarımızla birlikte bahçeye çıktık. Elimizdeki sabun köpüklerini suya batırdık ve başladık üflemeğe. Yüzlerce sabun köpüğünden oluşan baloncuklar bahçeye dağıldı. Sabun köpüklerini kimimiz yakalamaya çalıştı, kimimiz köpükler yere düşmesin diye üfleyerek havalandırmaya... Bu eğlenceli aktivitemizin ardından bazılarımız çocuklarla sohbete, bazılarımız ise halı sahada futbol maçına koyuldu. Her zaman ki gibi yine dopdolu bir ziyaretin ardından kuzularımızla vedalaşarak yuvamızdan ayrıldık.

Diyelim ılık çalacaksın ılık
Sen ılık çalınca
Ne ılık çalıyor diye şaşacak herkes
Kimse çalamamalı senin gibi güzel

Örneğin kıyıya çarpan dalgaları sayacaksın
Senden önce kimse saymamış olmalı
Senin saydığın gibi doğru ve güzel
Hem dalgaları hem saymasını severek

De ki sinek avlıyorsun sinek
En usta sinek avcısı olmalısın
Dünya sinek avcılarını örgütünde yerin başta
Örgüt yoksa seninle başlamalı

Say ki hiçbir işin yok da düşünüyorsun
Düşün düşünebildiğinince üç boyutlu
Amma da düşünüyor diye şaşsın dünya
Sanki senden önce düşünen hiç olmamış

Dalga mı geçiyorsun düşler mi kuruyorsun
Öyle sonsuz sınırsız düşler kur ki çocuğum
Düşlerini som somut görüp şaşsınlar
Böyle bir dalgacı daha dünyaya gelmedi desinler

Dünyada yapılmamış işler çoktur çocuğum
Derlerse ki bu işler bişeye yaramaz
De ki bütün işe yarayanlar
İşe yaramaz sanılanlardan çıkar

Aziz NESİN

Hüseyin Özcan Çocuk Yuvası

Küçükkuyu'ya giderken yolumuzun üzerinde Hüseyin Özcan Çocuk Yuvası... İstanbul'dan sevk edilen çocuklarımız vesilesiyle oldu ilk tanışmamız. Sonra yuvaya uğramadan geçemez olduk o yoldan. Bu yıl Küçükkuyu yuvadan çocuklarımızda sevk edilince Çanakkale'ye, bu yuvamız da vazgeçilmezimiz oldu artık... Kurum müdürü Akın beyin sıcak ev sahipliğinde tanıştık tüm çocuklarımızla. İstanbul'dan getirdiğimiz bisikletler karne hediyesi olarak kuruma teslim edildi. Çardağın altında ilk marifetlerini sergileyenler çocuklarımız oldu. Sonra şarkılar, danslar derken vaktin nasıl geçtiğini anlamadık. Bir sonraki ziyarette yine kapıları çalmak üzere söz vererek vedalaştık.

Bu sene Fatih Çocuk Yuvasından, yaşı gelen delikanlılarımızın sevkleri İstanbul içinde, Başer kardeşlerin ki ise Kırklareli'ne gitti.

KIRKLARELİ YETİŞTİRME YURDU

Delikanlılarımızın bir haftalık yuvaya alışma sürecini bekledikten sonra tarihler 16 Ağustos Pazar gününü gösterdiğinde hem yeni yurtlarını görmek, hem de alışmalarına destek olabilmek için ilk Kırklareli ziyaretimizi gerçekleştirdik. Öğlene doğru yuvaya geldiğimizde bizleri kapıda karşılayan çocuklarımızla sınıksız sarılıp hasret giderdik. Kaldıkları odaları gördük, yeni edindikleri arkadaşları ile tanıştık, öğretmenleriyle sohbet ettik. Bu güzel tanışma ve kaynaşma sonrasında yuvanın geniş bahçesinde çimenlerin üzerinde oturup uzun uzun sohbet ettik. Sohbet sonrası hep birlikte yurdun dışına çıkarak Trakya'nın meşhur köftelerinin tadına baktık. Dönüş saatimize yakın vedalaşmak için konuştuğumuz çocuklarımız bizlere ziyaretimizin onları oldukça mutlu ettiğini, bu desteğin kendilerine güç verdiğini ve yalnız olmadıklarını hissettirdiğini söylediler. Ayrılırken yüzlerinde gördüğümüz gülümseme, bizlere de huzur ve güven verdi. Bir sonraki ziyarette yine çocuklarımızla olacağımız anı düşünerek, yeni hayatlarında yeni yurtlarında huzurlu ve mutlu olmalarını diliyoruz.

Bu sene Fatih ve Yakacık Yuvasından ayrılan çocuklarımızdan bir kısmı Okmeydanı Yetiştirme Yurduna sevk edildi. Fatih Yuva ziyaretini yine bu yuvadan sevk edilen gençlerimizle birlikte gerçekleştirdik. Sonrasında hep beraber Okmeydanı'na ilk ziyaretimizi gerçekleştirdik. Tadilat nedeniyle henüz tam olarak yerleşememişti gençler yeni evlerine. Ama bizim için önemli olan İstanbul'da kalmış olmaları ve merkezi bir yurda yerleşmeleri idi. Yurda gittiğimizde Yakacık Yuvasından gelen çocuklarımız ile de toplanıp sohbet ettik. İlerleyen günlerde buradan sizlerinde takip edebileceği gibi Okmeydanı' da artık' düzenli ziyaret edilecek kurumlar' listesine eklendi.

Her yıl olduğu gibi bu yılda Fatih yuvası çocuklarımız ile yaz kampındaydık. Kerpe'deki orman kampında yaklaşık on gün süren kampımıza gönüllülerimiz dönüşümlü olarak eşlik etti. Şarkıların söylendiği, birlikte yemeklerin hazırlandığı, güneşin ve denizin keyfini çocuklarımız ile yaşadığımız yine unutulmaz bir kamp dönemini azeride bıraktık.

Bu yıl İGDAŞ'ın sponsorluğunda Armutlu'da tatil yapan Yakacık yuvası çocuklarımızı gönüllü abla ve abileri yalnız bırakmadı. Çocuklarımızdan habersiz organize edilen bu sürpriz ziyaret oldukça keyifli geçti. Sahilden deniz anası toplama, yüzme yarışları , keyifli sohbetler sonunda buz gibi dondurmaları hak ettik doğrusu. Nasıl geçtiğini fark etmediğimiz gün sonunda yorgun ama mutlu evlerimize döndük.

Gün boyunca yüreğim ağzımda oradan oraya koşturdum... Kıymetlilerim gelecekti... Defalarca misafir ağırlamış, onca kalabalıkları misafir etmiş ben yeni gelin gibi telaşdaydım. Gönüllü arkadaşlarım, ardından çocuklarım tek tek çalınca kapıyı yaşadığım gururu kelimeler ile ifade etmeme imkân yok. Artık tüm çocuklarımız hangi il ve kuruma sevk olursa olsunlar onlar için gönül kapımızın ardına kadar açık olduğunu biliyorlar. Kocaman bir aile olarak oturduğumuz soframızda katığımız keyifli sohbetlerimiz oldu.

Sevgili Dostlar,

Kötümserliğe kapılmaca yok.

Hayat ilk günden son güne bir mücadeledir. Bu sel felaketini de bu mücadelenin bir parçası olarak değerlendirip eski günlerimize dönmek için canla başla, aşkla şevkle çalışacağız. Eskisinden daha da güzel bir vakıf yapacağız. Yarın çok daha kötü bir sel felaketi ekleniyormuş. Nasıl mümkünse! Elimizden geldiğince hazırlanıyoruz. Kum torbalarımız hazır mesela. Küçük çocuklarımızı anneleriyle birlikte İstanbul'daki evlerimize dağıttık. Vakıf'ta sadece eli iş tutabilecek yaşta gençler kaldı. Görmeden anlaşılmaz ama felaketin boyutlarını anlatmaya çalışayım. Su anda çamurdan bir vakfımız var desem abartmış olmam. Bodrum kat baştan aşağı, giriş katı bir buçuk metre kadar su altında kaldı. Bahçedeki su düne kadar boyu aşıyordu. Şimdi suyu gitti diz boyu balçığı kaldı. Çizmeyi bırakmadan ayağınızı balçıktan kurtarmanız zor. Selin sürükledikleri meyve ağaçlarının arasına takılmış, ağaçları eğmiş, kocaman bir bariyer oluşturmuş. O yemyeşil bahçeden geriye eser kalmadı. Çoluk çocuk hep birlikte o kadar da çok emek vermiştik ki... Hayvanlarımıza yem için ektiğimiz onlarca donum tarla bataklığa dondu. Seralarımız kimbilir nerelerdedir. Komşu haradaki onlarca at boğuldu. Muhteşem atlardı. Hep birlikte koşmaya başladıklarında zemini zangır zangır titretirlerdi. Çocuklarımız, küçücük boylarıyla çitin üstünden uzanarak o atları bahçeden kopardıkları tutam tutam çimlerle beslerlerdi. Minicik ellerle atların koca koca dişlerini yanyana görmenin keyfine doyum olmazdı ... Başkalarına para kaynağı olan o atlar bizim neşe kaynağımızdı. Gitti gider canım atlar. Tiyatro salonumuz tanınmaz halde. Şu anda içine bile girilemiyor. Mutfağımız tamamen alt üst. Çamaşır makinaları, bulaşık makinaları, kurutma makinası, buzdolapları, soğuk hava depomuz, fırınlar, soğutma depoları, kalorifer kazanı... Medeniyet namına ne varsa yok oldu. Et stoğumuz perişan. Kokuşmadan gömmek gerekiyor. Ama nereye? Her yer balçık. Emektar Teo'muzun marangozhanesi tüm işlevini yitirdi. Koca koca aletler sağa sola savrulmuşlar. Söylemeye gerek var mı, su, elektrik, telefon, internet kesik elbet. "Dereboyu"ndaki evime uzun süre ulaşamadık. Aziz Nesin'in en önemli notları oradaydı. Sel, ağaç kütüğünden karavana kadar, ne bulmuşsa önüne katmış tüm şiddetiyle akıyordu. Neyse ki ev yıkılmadı ve notlara bir şey olmadı. Mucize diyeyim geliyor. Kullanılmaz hale gelen koltuk, kanape, yatak yorgandan ya da tamamen suya gömülen elbise depolarımızdan söz etmiyorum bile. Bitirmek üzere olduğumuz "Sanatçı Evi" perişan. Yeni baştan yapacağız. Kitap depolarındaki on binlerce Aziz Nesin kitabı mahvoldu. Aziz Nesin'in yıllarca biriktirdiği gazete koleksiyonunun büyük bir kısmını ciltletmiştik. Büyük ölçüde parasızlıktan ama bir miktar da ihmalkârlıktan ciltlemediğimiz binlerce gazete hamur oldu. 1976'nin Politika gazetelerini çamur içinde gördüm. İçim acıdı. Mezunlar dahil bütün büyük çocuklarımız Vakf'a geldiler. Gençlerimiz ve gönüllüler el birliğiyle Vakf'ı temizlemeye çalışıyorlar. İki tesellimiz var: 1) Hiçbirimize bir şey olmadı. 2) Aziz Nesin'in bütün arşivi kurtarıldı. Çocuklarımızın aklına ilk bu notlar gelmiş. 3000 dolayında dosya... İnanılmaz bir surat ve imrenilecek bir işbirliğiyle çocuklar bütün dosyaları su basmadan kütüphaneden ikinci kata çıkarmışlar. Sabahın köründe uykularından fırlayıp... Çocuklarımızın kimisi haylaz kimisi yaramaz kimisi söz dinlemez olabilir, ama hiç görmedikleri Aziz Dede'lerinin notlarının ilk kurtarılabilecek eşya olduğunu biliyorlar... Bunu onlara nasıl öğrettik acaba? Eğitim işte böyle bir şey olmalı. Sonuç olarak geri dönüşü mümkün olmayan hiçbir şeyimizi yitirmedik. Sadece emeğimize yanıyoruz, ondan da bizde var. Tüm zarar ve ziyana karşın iyimserliğimizi elden bırakmayacağız. Sürekli ileriye bakmaya and içtik. Mücadeleye, yani yaşamaya devam!

Sevgili Dostlar,

Nesin Vakfı'nın ana binasını depreme karşı güçlendirmek gerekiyordu. Bu sel felaketiyle birlikte binanın zemini daha da zayıflamıştır. Binayı güçlendirmenin maliyeti 350-400 bin lira arasında. Sel felaketi dolayısıyla zararımızın da (insan gücünü saymazsak) en az 500 bin TL dolayında olduğunu sanıyorum. Bizim boyumuzu fersah fersah aşan meblağlar bunlar. En zor zamanlarımızda hep yanımızda olan sizlerden bütçenize göre bir katkı bekliyoruz. İnternette bağış için: <https://secure.cs.bilgi.edu.tr/nesinvakfi/bagis.php>.

Banka hesap numaralarımız aşağıda.

Çok teşekkürler.

Sizlere ve geleceğe inancımız sonsuz.

Hepimizden sevgiler, saygılar.

Ali Nesin

TL hesapları:

İş Bankası, Parmakkapı Şubesi, Şube kodu 1042, Hesap no. 0714327

İş Bankası, Parmakkapı Şubesi, Şube kodu 1042, Hesap no. 550334

Ziraat Bankası, Çatalca Şubesi, Şube kodu 130, Hesap no. 952 22 32 - 5001

Vakıf Bank, Çatalca Şubesi, Şube kodu 237, Hesap no. 434 84 59

www.masalpasta.com

kuryenet

* FINANSBANK

NARPOST

Benimyuvam e-Bülteni hazırlığında emeği geçen gönüllülerimiz:

Arzu SARI / Atilla ÖZ / Ceyda KARPAT / Didem COŞKUN / Funda DİCLE / Gökhan CÖRÜT / Gülcan LAZIM / Hilal ÇETİN

Meltem GÜLMEZ / Neslihan ALTINEL / Nurhayat KÖSEAHMETOĞLU / Sinan AVCI / Şenay TOLUAY

Fotoğraf desteği için Atilla Öz, Erol Karpata, Kağan İyice ve Serdar Pehlivan'a teşekkür ederiz.

Bülten hakkındaki yorum ve eleştirileriniz için bizimle iletişim kurabileceğiniz e-posta adresimiz: bulten@benimyuvam.org